

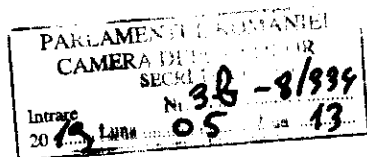

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Piața Victoriei, nr.1, Sector 1, București, România, cod poștal 011791
Tel.: +4 021 316 36 77, Fax: +4 021 316 36 52, cabinet.ministru@mrp.gov.ro, www.mrp.gov.ro

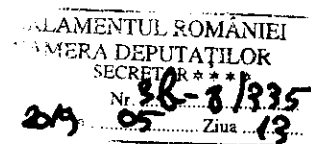

Președinția României la Consiliul Uniunii Europene

Nr. 4558, 4557, 4545, 4544, 4543, 4542, 4541, 4540, 4547,
4399, 4397, 4398, 4360, 4361, 4359, 4339, 4353, 4352, 4351,
4350, 4349, 4348/10. MAI. 2019

Către: **Domnul Cristian BUICAN**
Secretar al Camerei Deputaților

Ref. la: **Răspunsuri la întrebări formulate de deputați**

Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu stimă,

pentru **Viorel ILIE**, Ministrul pentru Relația cu Parlamentul, semnează

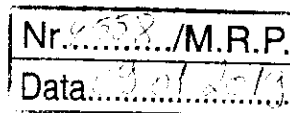
Ștefania BÎRLIBESCU, Secretar de Stat

Nr. G5-6/965

23 aprilie 2019

Doamnă deputat,

Referitor la întrebările dumneavoastră din data de 16.04.2019, având ca obiect „Evidența cetățenilor români plecați din țară”, vă comunic următoarele:

1. Cu privire la înregistrarea cetățenilor români la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din străinătate

În conformitate cu prevederile art. 5 lit. d) din *Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate*, cu modificările și completările ulterioare, cetățenii români care își stabilesc domiciliul sau reședința în străinătate au obligația de a informa în acest sens cea mai apropiată misiune diplomatică sau oficiu consular al României (MD/OC).

În consecință, obligația de a notifica stabilirea domiciliului sau a reședinței în străinătate revine exclusiv cetățenilor români direct vizați, legislația în vigoare neprevăzând în sarcina MD/OC obligația de a înregistra din oficiu cetățenii români aflați în străinătate.

În ciuda apelurilor publice lansate în mod repetat de M.A.E., direct și prin intermediul serviciului diplomatic și consular extern, în practică se constată reticențe majore ale cetățenilor români în a da curs obligației de înregistrare la consulate, reglementată prin *Legea nr. 248/2005*, cu atât mai mult cu cât actul normativ respectiv nu prevede nicio sancțiune pentru nerespectarea acestei obligații.

În condițiile date, unica sursă pentru întocmirea unei evidențe consulare oficiale a comunităților românești din străinătate o constituie înregistrarea declarativă (voluntară) a cetățenilor români din statele de reședință. Orice altă măsură instituită din inițiativa consulatelor ar contraveni prevederilor Legii nr. 248/2005, aducând atingere și dispozițiilor *Regulamentului nr. 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date*.

În registrele consulare unice destinate acestui tip de evidență se înregistrează un procent nesemnificativ din numărul real al cetățenilor români domiciliați sau rezidenți în străinătate, existând în schimb evidențe mai ample privind solicitanții de servicii consulare, pentru care legislația în materie de protecție a datelor personale nu permite însă utilizarea în alte scopuri.

Astfel, la MD/OC s-au înregistrat până în prezent doar aproximativ 18.000 de cetățeni români.

Doamnei Elena Hărătau
Deputat PSD, Circumscripția Electorală 4 Bacău
Parlamentul României

COMPONENTELE SISTEMULUI INFORMATIC CONSULAR (E-CONS)

2. Cu privire la evidența titularilor de pașapoarte pentru cetățeni români cu domiciliul în străinătate

În circumstanțele explicate anterior, datele proprii ale MD/OC, întocmite în baza art. 5 lit. d) din Legea nr. 248/2005, nu pot constitui o bază reală pentru determinarea prezenței românești efective în străinătate, unica sursă pertinentă la nivelul autorităților române rămânând evidențele Direcției Generale de Pașapoarte (D.G.P.) din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în care figurează persoanele cu statut de cetățeni români cu domiciliul stabilit în străinătate.

Nici aceste date nu sunt însă relevante pentru a reda dimensiunile reale ale prezenței românești în străinătate, întrucât o mare parte dintre cetățenii români stabiliți efectiv în străinătate nu solicită înscrierea în pașapoartele românești a mențiunii privind stabilirea domiciliului în străinătate, dat fiind că Legea nr. 248/2005 nu instituie o obligație în acest sens, ci conține doar o normă permisivă, lăsând decizia la latitudinea persoanelor în cauză (art. 34, alin. 1: „cetățeanul român care și-a stabilit domiciliul în străinătate poate solicita eliberarea unui pașaport simplu, a unui pașaport simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu”).

În practică, numeroși cetățeni români evită procedura de înscriere în pașapoarte a mențiunii privind stabilirea domiciliului în străinătate, deoarece Legea nr. 248/2005 impune, la momentul aprobării unui astfel de statut, retragerea cărților de identitate cu domiciliul în România. În special cetățenii români stabiliți în state membre ale Uniunii Europene (UE) sunt refractari față de măsura retragerii cărților de identitate, cu atât mai mult cu cât în UE este posibilă stabilirea domiciliului și direct în baza cărții de identitate, nefiind strict necesară deținerea unui pașaport.

Consecința este că în evidențele D.G.P. figurează în jur de 670.000 de titulari ai unor pașapoarte de cetățean român cu domiciliul în străinătate, în timp ce cifra reală a românilor care trăiesc în afara frontierelor țării este cu mult superioară (de 6-7 ori mai mare), așa cum am arătat anterior.

Dificultatea determinării dimensiunilor reale ale diasporei românești rezidă tocmai în faptul că, în cazul cetățenilor români cu domiciliul legal în România (aflați încă în posesia unei cărți de identitate românești), dar care locuiesc efectiv în străinătate, legislația română nu impune înscrierea reședinței din străinătate în documentele de identitate românești sau în evidențele autorităților române, iar aceștia nu dau curs obligației de înregistrare la MD/OC, așa cum cere Legea nr. 248/2005 prin art. 5 lit. d), invocat mai sus.

3. Datele statistice ale serviciilor de imigrări străine

Cele mai realiste surse de date statistice privind dimensiunile comunității cetățenilor români stabiliți în străinătate le constituie autoritățile statelor terțe responsabile de evidența străinilor rezidenți pe teritoriile naționale ale țărilor respective.

Potrivit cifrelor puse la dispoziția MD/OC din aceste surse, în străinătate trăiesc aproximativ 3,8 milioane de cetățeni români.

Și aceste cifre au însă un anumit grad de relativitate. Pe de o parte, din bazele de date ale serviciilor de imigrări străine au fost radiați, de regulă, cetățenii români care au dobândit și cetățenia statului de reședință, aceștia nemaifiind înscriși și nemaiputând fi identificați în evidențele oficiale de pe plan local ca cetățeni români. Se poate estima că, în străinătate, persoanele cu dublă sau multiplă cetățenie, dintre care una este cetățenia română, ating o proporție semnificativă.

Pe de altă parte, evidențele respective nu includ cetățenii români care nu și-au reglementat legal situația juridică în raport cu statul de reședință.

O problemă particulară apare la nivelul UE, în care locuiesc majoritatea cetățenilor români stabiliți în străinătate (3 milioane, potrivit aceluiași sursă).

Determinarea exactă a numărului și statutului anumitor categorii de cetățeni români care și-au stabilit reședința pe teritoriul celorlalte state membre UE este dificilă, în condițiile în care Directiva 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, nu conține norme imperative și unitare cu privire la înregistrarea șederii pe termen lung a cetățenilor UE pe teritoriul statelor membre de reședință.

Dimpotrivă, înregistrarea cetățenilor europeni este reglementată printr-o normă permisivă, lăsând instituirea unei obligații în acest sens la latitudinea statelor membre UE (art. 8 alin. 1 din directiva citată prevede că „pentru perioade de ședere ce depășesc trei luni, statul membru gazdă poate cere cetățenilor Uniunii să se înregistreze la autoritățile competente“), iar unele state membre (precum Franța) au ales să transpună directiva în legislația internă fără a impune obligativitatea înregistrării celorlalți cetățeni europeni.

Această reglementare permisivă face ca în sistemele administrative ale unora dintre statele membre UE să nu existe evidențe la nivel centralizat cu privire la cetățenii comunitari (inclusiv români) rezidenți, respectiv înregistrarea să nu fie cuantificabilă prin emiterea unor certificate aferente, motiv pentru care în statele respective dimensiunile diasporei române nu pot fi decât cel mult estimate.

4. În consecință, față de cele de mai sus, vă facem cunoscut că nu deținem informații despre numărul cetățenilor români care au domiciliul în județul Bacău și sunt plecați în străinătate.

Cu deosebită considerație,

Teodor Meleșcanu